

Vadžras Grieznis

Cildenā Mahājānas sūtra par viņā pusē aizgājušo viedumu

Vadžras¹ griežņa sūtra

1 Nereti tulkota kā «Dimanta sūtra» vai «Dimantu griežņa sūtra». Tomēr nosaukumā izmantotais vārds «vadžra» ne pašā sūtrā, ne arī indiešu komentāros netiek skaidrots kā «dimants». Piem., Kamalašīla savā komentārā vadžru raksturo kā «dimantcietu instrumentu», kas tiek izmantots kā tēlainis salīdzinājums transcendentālajam viedumam. [*Angļu valodas tulka piezīme.*]

Indijas valodā:

Ārja Vadžračedikā Nāma Pradžņāpāramitā Mahājāna Sūtra

Tibetas valodā:

Phags pa še rab kji pha rol tu phjin pa rdo rdže gkod pa že bja ba teg pa čen poi mdo

Latviešu valodā:

Cēlā Mahājānas sūtra par viņā pusē aizgājušo viedumu saukta par Vadžras Griezni

Es zemojos visiem budām un bodisatvām.

Tā es reiz dzirdēju. Bagavāns²

2 Cieppilna uzruna Budam Gautāmam, kas nereti tiek tulkota kā «Kungs Buda» vai «Svētītais». [*Latviešu valodas tulka piezīme.*] mitinājās Šrāvastī, prinča Džetas birzī, Anātapiņdadas dārzā kopā ar 1250 mācekļu dižu Sangu un ar daudzām dižajām būtnēm bodisatvām.

Uzvīlcis apakšējās un augšējās Darmas drānas un nesot ubagošanas trauku, Bagavāns ienāca dižajā Šrāvastī pilsētā, lai lūgtu ziedojumus. Ubagojot apmeklējis dižo Šrāvastī pilsētu, Bagavāns pēc tam baudīja saziēdoto pārtiku, un, veicis pārtikas darbību,³ novāca ubagošanas trauku un novilka virsdrānas, jo viņš bija atteicies no vēlākas pārtikas ziedojumiem.⁴ Viņš nomazgāja savas kājas, apsēdās uz sagatavota spilvena un, ieņēmis pozu ar sakrustotām kājām, iztaisnoja ķermeni un vērsa apzinātību uz priekšu. Tad daudzi mācekļi tuvojās vietai, kur atradās Bagavāns, un, pietuvojušies tai, nolieca savas galvas pie Bagavāna kājām, aprīņķoja viņu trīs reizes un nosēdās vienā pusē.

3 Kamalašīla savā komentārā skaidro, ka šī darbība ietver sevī aspektus, kas visi vērsti uz labuma sniegšanu jūtošajām būtnēm. [*Angļu valodas tulka piezīme.*]

4 Saskaņā ar Kamalašīlas komentāru, tas attiecas uz Budas askētiskajiem tikumiem, kas iekļauj sevī arī tikai vienu ēdienreizi dienā. [*Angļu valodas tulka piezīme.*]

Tajā laikā arī godājamais Subhūti apsēdās, pievienojoties šai sapulcei. Tad godājamais Subhūti piecēlās no savas vietas, pārlīca virsdrānas pār vienu plecu, nometās uz labā ceļa, un, salīcis plaukstas kopā, paklanījās pret Bagavānu un teica Bagavānam šādus vārdus: «Bagavān, tas, cik lielā mērā Tatāgata⁵, Arhats, Nevainojami apgaismotais Buda sniedzis augstāko labumu dižajām būtnēm bodisatvām, tas, cik lielā mērā Tatāgata uzticējies dižajām būtnēm bodisatvām augstāko pilnvarojumu – Bagavān, tas ir apbrīnojami, Šugata⁶, tas ir apbrīnojami! Bagavān,

5 Burtiski, «Tādējādi aizgājušais» vai «Tādējādi atnākušais», uzruna, kas tiek piemērota Budam, raksturojot to, ka Buda ir viņā pusē jebkurai nākšanai vai iešanai. [*Latviešu valodas tulka piezīme.*]

6 Burtiski, «Tas, kurš aizgājis svētlaimē» – ierasts Budas apzīmējums. [*Angļu valodas tulka piezīme.*]

kā vajadzētu uzvesties, kā praktizēt, kā pārvaldīt savu prātu tam, kas pareizā veidā ienācis bodisatvas līdzeklī?»

Tā tika teikts, un Bagavāns teica godāmajam Subhūti, «Subhūti, labi teikts, labi teikts. Subhūti, tas tā ir, tas tā ir. Tatāgata ir nodrošinājis dižās būtnes bodisatvas ar augstāko labumu. Tatāgata ir uzticējies dižajām būtnēm bodisatvām augstāko pilnvarojumu. Subhūti, tādēļ klausies un pareizā veidā to saglabā savā prātā, un es tev izskaidrošu, kā vajadzētu uzvesties, kā praktizēt, kā pārvaldīt savu prātu tam, kas pareizā veidā ienācis bodisatvas līdzeklī.»

Atbildot, «Bagavān, lai tā notiek!», godājamais Subhūti klausījās Bagavāna teiktajā, un Bagavāns teica šādi: «Subhūti, tam, kas pareizi ienācis bodisatvas līdzeklī, vajadzētu radīt apgaismības prātu, domājot šādi, «Lai arī cik būtnes nebūtu iekļautas jūtošo būtņu kategorijā – izšķīlušās no olas, dzimušas no klēpja, dzimušas no

siltuma un mitruma, brīnumaini dzimušas, ar formu, bez formas, ar izšķirtspēju, bez izšķirtspējas, bez izšķirtspējas, tomēr ne bez smalkās izšķirtspējas – jūtošo būtņu sfērā, lai cik arī nebūtu marķētas ar apzīmējumu kā jūtošas būtnes, tās visas es vedīšu pilnīgi viņpus bēdām nirvānas sfērā, bez agregātu pārpalikuma. Lai arī neskaitāmas jūtošas būtnes šādi ir vestas pilnīgi viņpus bēdām, neviena pati jūtoša būtne nav vesta pilnīgi viņpus bēdām.»

«Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tāpēc, ka, ja bodisatva iesaistās jūtošas būtnes izšķiršanā, viņš nebūtu saucams «bodisatva». Kāpēc tas ir tā? Subhūti, ja kāds iesaistās jūtošas būtnes izšķiršanā, vai izšķir dzīvu būtni, vai izšķir personu, viņš nav saucams «bodisatva.»»

«Vēl vairāk, Subhūti, bodisatva sniedz dāvanu bez pastāvēšanas lietā, viņš sniedz dāvanu, nepastāvot nevienā parādībā. Dāvana ir sniedzama bez pastāvēšanas vizuālā formā, dāvana ir sniedzama bez pastāvēšanas skaņā, smaržā, garšā, taustē vai arī parādībā. Subhūti, bez pastāvēšanas izšķirot jebko jebkādā veidā kā jebkādu pazīmi, tādā veidā bodisatva sniedz dāvanu. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tāpēc, ka nav viegli novērtēt nopelnu apjomu, ko gūst bodisatva, sniedzot dāvanu bez pastāvēšanas.»

«Subhūti, ko tu domā par to? Vai tu domā, ka ir viegli izmērīt telpu austrumos?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav.»

Bagavāns teica, «Subhūti, līdzīgi, vai tu domā, ka ir viegli izmērīt telpu dienvidos, rietumos, ziemeļos, augšā, apakšā, starpvirzienos un desmit virzienos?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav.»

Bagavāns teica, «Subhūti, līdzīgi nav viegli izmērīt nopelnu apjomu bodisatvam, kas sniedz dāvanu bez pastāvēšanas.»

«Subhūti, ko tu domā par to? Vai kāds tiek uzlūkots kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav, neviens netiek uzlūkots kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm. Kāpēc tas ir tā? Tāpēc, ka tas, ko Tatāgata nosauca par nevainojamām zīmēm, nav nevainojamas zīmes.»

Tā viņš atbildēja, un Bagavāns teica godājamajam Subhūti šādi, «Subhūti, tik lielā mērā, cik ir nevainojamas zīmes, tik lielā mērā ir maldināšana. Tik lielā mērā, cik nav nevainojamu zīmju, tik lielā mērā nav maldināšanas. Tādējādi, uzlūko Tatāgatu kā zīmes un ne-zīmes.»

Tā viņš teica, un godājamais Subhūti atbildēja Bagavānam, «Bagavān, nākotnes periodā, piecu simtu beigās, kad svētā Darma pilnīgi izzudīs, vai kāda jūtoša būtne radīs pareizu izšķiršanu, balstoties uz šādu sūtru vārdu skaidrojumiem?»

Bagavāns teica, «Subhūti, nesaki to, ko tu pateici, ka «nākotnes periodā, piecu simtu beigās, kad svētā Darma būs pilnīgi izzudusi, vai kāda jūtoša būtne radīs pareizu izšķiršanu, balstoties uz šādu sūtru vārdu skaidrojumiem.» Vēl vairāk, Subhūti, nākotnes periodā, piecu simtu beigās, kad svētā Dharma pilnīgi izzudīs, būs dižās būtnes bodisatvas, kas būs apveltītas ar tikumisku uzvedību, apveltītas ar labām īpašībām, apveltītas ar viedumu. Subhūti, šīs dižās būtnes bodisatvas nebūs zemojušies tikai vienam budam vien, viņi nebūs radījuši tikuma saknes tikai saistībā ar vienu budu vien. Subhūti, būs dižās būtnes bodisatvas, kas būs zemojušies daudziem budu simtu tūkstošiem un radījuši tikuma saknes saistībā ar daudziem simtiem tūkstošiem budu.»

«Subhūti, Tatāgata zina tos, kas iegūs tikai vienu ticības prātu, balstoties uz šādu sūtru vārdu skaidrojumiem. Subhūti, Tatāgata tos redz, Subhūti, visas šīs jūtošās būtnes radīs un nevainojami uzkrās neiedomājamu nopelnu daudzumu. Kāpēc tas ir tā?

Subhūti, tas ir tādēļ, ka šīs dižās būtnes bodisatvas neiesaistīsies patības izšķiršanā un neizšķirs jūtošu būtni, neizšķirs dzīvu būtni, neiesaistīsies personas izšķiršanā.»

«Subhūti, šīs dižās būtnes bodisatvas neiesaistīsies ne parādību, ne arī ne-parādību izšķiršanā, ne arī viņi iesaistīsies izšķiršanā vai neizšķiršanā. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tas ir tādēļ, ka šo dižo būtņu bodisatvu iesaistīšanās parādību izšķiršanā pati par sevi būtu tveršanās pie patības un tveršanās pie jūtošas būtnes, tveršanās pie dzīvas būtnes, tveršanās pie personas. Tādēļ, ka parādību izšķiršana kā neeksistējošas būtu pati par sevi viņu tveršanās pie patības un tveršanās pie jūtošas būtnes, tveršanās pie dzīvas būtnes, tveršanās pie personas.»

«Kāpēc tas ir tā? Tādēļ, Subhūti, ka bodisatvam nevajadzētu nepareizi tverties ne pie parādībām, ne arī tverties pie ne-parādībām.»

Tādējādi, domājot par to, Tatāgata teica: «Ja reiz tiem, kas pazīst šo Darmas traktātu kā laivu, jāatsakās no darmām, vai gan nepieciešams būtu šeit pieminēt ne-darmas?»

Tad Bagavāns teica godājamajam Subhūti, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai tā darma, ko atklāti un pilnīgi īstenojis Tatāgata, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, vispār kaut kā eksistē? Vai Tatāgata

ir mācījies kādu darmu?»

Tā viņš teica un godājamais Subhūti atbildēja Bagavānam, «Bagavān, saskaņā ar to, kā es saprotu šo Bagavāna mācīto nozīmi, tā darma, ko atklāti un pilnīgi īstenojis Tatāgata, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, nekādi neeksistē. Tā darma, ko mācījis Tatāgata, nekādi neeksistē. Kāpēc tas ir tā? Jo jebkura darma, kas atklāti un pilnīgi Tatāgatas īstenota vai mācīta, nav tverama, nav izsakāma, tā nav ne darma, ne arī ne-darma. Kāpēc tas ir tā? Jo ārja⁷ būtnes atšķiras ar nesalikto.»

7 Augsta līmeņa praktizētājs, kas tiešā veidā uztvēris realitātes dabu. [Latviešu valodas tulka piezīme.]

Bagavāns teica godāmajam Subhūti, «Subhūti, ko tu domā par šo? Ja kāds dzimtas dēls vai kāda dzimtas meita, sniegtu dāvanas, pilnībā piepildot šo pasaulu miljardu sistēmu ar septiņu veidu vērtslietām, vai tu domā, ka dēļ tā šis dzimtas dēls vai šī dzimtas meita radītu milzīgu nopelnu apjomu?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, milzīgu. Šugata, milzīgu. Šis dzimtas dēls vai šī dzimtas meita dēļ tā radītu milzīgu nopelnu apjomu. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, jo pats šis nopelnu apjoms nav nopelnu apjoms, tādējādi, Tatāgata saka, «Nopelnu apjoms, nopelnu apjoms.»

Bagavāns teica, «Subhūti, salīdzinājumā ar jebkuru dzimtas dēlu vai jebkuru dzimtas meitu, kas sniegtu dāvanas, pilnībā piepildot šo pasaulu miljardu sistēmu ar septiņu veidu vērtslietām, ja kāds, izmantojot pat tikai tik vien, kā šīs Darmas mācības vienu četru rindu pantu, izskaidrotu un pareizi, un pilnvērtīgi mācītu to citiem, dēļ tā viņa radītais nopelnu apjoms būtu daudz lielāks, neaprēķināms, neiedomājams. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tādēļ, ka no tā rodas tatāgatas, arhata, nevainojami pabeigtā budas nepārspējamā, nevainojami pabeigtā apgaismība, budas bagavāni arī rodas no tā. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo budas darmas, kas tiek sauktas par «budas darmām,» ir tās budas darmas, ko Tatāgata mācījis kā neeksistējošas, tāpēc tās tiek sauktas «budas darmas.»

«Subhūti, ko tu domā par šo? Vai straumē gājējs domā, «Esmu sasniedzis straumē gājēja rezultātu?»»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, tāpēc, ka neviens nekur nekad neieiet, tādēļ viņš tiek saukts «straumē gājējs». Neviens nav iegājis ne formā, nav iegājis ne skaņā, ne smaržā, ne garšā, ne taustē, ne arī parādībā, tādējādi, viņš tiek saukts «straumē gājējs». Bagavān, ja šis straumē gājējs domātu, «Esmu sasniedzis straumē gājēja rezultātu,» tā pati par sevi būtu tveršanās kā pie patības, tveršanās kā pie dzīvas būtnes, tveršanās kā pie personas.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai vienas atgriešanās būtne domā, «Esmu sasniedzis vienas atgriešanās būtnes rezultātu?»»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav. Kāpēc tas ir tā? Jo tāda parādība, kā ieiešana vienas atgriešanās būtnes stāvoklī, nekādi nepastāv. Tādējādi, tiek teikts, «Vienas atgriešanās būtne.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai neatgriešanās būtne domā, «Esmu sasniedzis neatgriešanās būtnes rezultātu,»?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav. Kāpēc tas ir tā? Jo tāda parādība, kā ieiešana neatgriešanās būtnes stāvoklī, nekādi nepastāv. Tādējādi, tiek teikts, «Neatgriešanās būtne.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai arhats domā, «Esmu sasniedzis arhata rezultātu?»»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav. Kāpēc tas ir tā? Jo parādība, ko sauc par «arhatu» nekādi nepastāv. Bagavān, ja arhats domātu, «Esmu sasniedzis arhata stāvokļa rezultātu,» tā pati par sevi būtu tveršanās kā pie patības, tveršanās kā pie dzīvas būtnes, tveršanās kā pie personas.»

«Bagavān, Tatāgata, Arhats, Nevainojami pabeigtā Buda pasludināja mani kā augstāko no tiem, kas mīt bez piesārņojumiem, Bagavān, es esmu arhats, brīvs no pieķeršanās, bet, Bagavān, es nedomāju, «Es esmu arhats».

Bagavān, ja es domātu, «Esmu sasniedzis arhata stāvokli,» tad Tatāgata nebūtu veicis pareģojumu par mani, sakot, «Dzimtas dēls, Subhūti, ir augstākais starp tiem, kas mīt bez piesārņojumiem. Nekur nekādi nepastāvot, viņš pastāv bez piesārņojumiem, viņš pastāv bez piesārņojumiem.»»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai tā darma, ko Tatāgata saņēma no Tatāgatas, Arhata, Nevainojami pabeigtā Budas Dīpaņkara, kaut kā pastāv?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav. Tā darma, ko Tatāgata saņēma no Tatāgatas, Arhata, Nevainojami pabeigtā Budas Dīpaņkara, nekādi nepastāv.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ja kāds bodisatva teiktu, «Es aktualizēšu izkārtotos laukus»⁸, viņš runātu nepatiesību. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo izkārtotie lauki, saukti par «izkārtotiem laukiem», šos kārtojumus Tatāgata mācījis kā neeksistējošus, tādējādi tie tiek saukti par «izkārtotiem laukiem». Subhūti, tādējādi, dižajām būtnēm bodisatvām jārada prāts bez pastāvēšanas, jārada prāts bez pastāvēšanas jebkur. Viņiem

vajadzēt radīt prātu, kas nepastāv formās, radīt prātu, kas nepastāv skaņās, smaržās, garšās, taustē vai parādībās.

8 Attiecas uz bodisatvas darbībām, radot cēloņus savam nākotnes Budas laukam. [*Angļu valodas tulka piezīme.*]

«Subhūti, tas ir šādi: ja, piemēram, būtnes ķermenis kļūtu tāds, kļūtu šāds, tik liels kā kalnu karalis Šumeru kalns, Subhūti, ko tu domā par šo? Vai šis ķermenis būtu liels?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas ķermenis būtu liels. Šugata, tas ķermenis būtu liels. Kāpēc tas ir tā? Jo Tatāgatas māca, ka tā nav lieta, tādējādi, to sauc par «ķermeni». Tādēļ, ka Tatāgatas māca, ka tā nav lieta, tādējādi, to sauc par «lielu ķermeni».

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Ja būtu tikpat daudz Gangas upju, cik smilšu graudiņu ir Gangas upē, vai šo upju smilšu graudiņu būtu daudz?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, ja reiz šo Gangas upju būtu daudz, nav vajadzības pieminēt to smilšu graudiņus.» Bagavāns teica, «Subhūti, tev vajadzētu novērtēt, tev vajadzētu saprast. Ja kāds vīrietis vai sieviete, pilnībā piepildot ar septiņu veidu vērtslietām tik daudz pasaulu sistēmu, cik smilšu graudiņu ir šajās Gangas upēs, to piedāvātu tatāgatām, arhatiem, nevainojami pabeigtajiem budām, Subhūti, ko tu domā par šo? Vai šis vīrietis vai sieviete šādi uzkrātu daudz nopelnu?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, daudz. Šugata, daudz. Šis vīrietis vai sieviete šādi uzkrātu daudz nopelnu.»

Bagavāns teica, «Subhūti, salīdzinājumā ar kādu, kas, pilnībā piepildot ar septiņu veidu vērtslietām tik daudz pasaulu sistēmu, cik smilšu graudiņu ir šajās Gangas upēs, to piedāvātu tatāgatām, arhatiem, nevainojami pabeigtajiem budām, ja kāds, izmantojot pat tikai tik vien, kā šīs Darmas mācības vienu četru rindu pantu, izskaidrotu un pareizi un pilnvērtīgi mācītu to citiem, dēļ tā viņa radītais nopelnu apjoms būtu daudz lielāks, neaprēķināms, neiedomājams.»

«Vēl vairāk, Subhūti, ja kādā Zemes vietā tikai viens šīs Darmas mācības četru rindu pants tiek skaitīts vai mācīts, tad šī Zemes vieta ir patiesa pasaules svētnīca dieviem, cilvēkiem un pusdieviem. Kāda gan vajadzība minēt, ka tas, kas iesaistīsies šajā Darmas mācībā, iegaumēs, lasīs, sapratīs un pareizā veidā ņems vērā, būs patiesi apbrīnojams. Tajā vietā uz Zemes, kur atrodas Skolotājs, atrodas arī cita līmeņa guru.»

Tā viņš teica un godājamais Subhūti atbildēja Bagavānam, «Bagavān, kāds ir šīs Darmas mācības nosaukums? Kā lai to atceras?»

Tā viņš teica un Bagavāns atbildēja godājamajam Subhūti, «Subhūti, šīs Darmas mācības nosaukums ir «Viņā pusē aizgājušais viedums», to vajadzētu atcerēties šādi. Kādēļ tas ir tā? Subhūti, tādēļ, ka tieši tas viņā pusē aizgājušais viedums, ko māca Tatāgata, nav aizgājis viņā pusē, tādējādi, tas tiek saukts «viņā pusē aizgājušais viedums».

«Subhūti, ko tu domā par šo? Vai darma, ko māca Tatāgata, vispār kaut kā eksistē?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, darma, ko māca Tatāgata, nekādi neeksistē.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai zemes daļiņu daudzums, kas pastāv pasaulu miljarda sistēmā, ir liels?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, zemes daļiņas ir daudzas. Šugata, tās ir daudzas. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, tādēļ, ka Tatāgata mācīja, ka tas, kas ir zemes daļiņa, nav zemes daļiņa, tādējādi, tā tiek saukta «zemes daļiņa». Tatāgata mācīja, ka tas, kas ir pasaules sistēma, nav pasaules sistēma, tādējādi, to sauc «pasaules sistēma».

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai kāds jāuzskata par Tatāgatu, Arhatu, nevainojami pabeigto Budu, pateicoties šīm trīsdesmit divām dižas būtnes zīmēm?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, jo šīs trīsdesmit divas dižas būtnes zīmes Tatāgata mācījis kā ne-zīmes, tādējādi, tās tiek sauktas «Tatāgatas trīsdesmit divas zīmes».

Bagavāns teica, «Vēl vairāk, Subhūti, salīdzinot ar kādu vīrieti vai sievieti, kas pilnībā atdevuši ķermeņus, skaitā tik daudzus kā Gangas upes smilšu graudiņi, ja kāds, izmantojot pat tikai tik vien, kā šīs Darmas mācības vienu četru rindu pantu, izskaidrotu un pareizi un pilnvērtīgi mācītu to citiem, dēļ tā viņa radītais nopelnu apjoms būtu daudz lielāks, neaprēķināms, neiedomājams.»

Saistībā ar to, godājamais Subhūti, Darmas iespaidā lēja asaras. Noslaucījis asaras, viņš atbildēja Bagavānam, «Bagavān, šis Tatāgatas mācītais Darmas stāstījums, Bagavān, ir apbrīnojams. Bagavān, kopš esmu radījis cildeno viedumu, nekad iepriekš nebiju dzirdējis šo Darmas stāstījumu. Bagavān, tās jūtošās būtnes, kas radīs pareizu izšķiršanu saistībā ar šīs sūtras skaidrojumu, būs patiesi apbrīnojamas. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, jo tā, kas ir pareiza izšķiršana, nav izšķiršana, tādējādi, Tatāgata mācīja pareizu izšķiršanu, sakot, «pareiza izšķiršana». Bagavān, tas, ka pēc šī Darmas stāstījuma izskaidrošanas es iztēlojos

un augstu novērtēju, man nav pārsteidzoši. Bagavān, beigu laikos, beigu periodā, piecu simtu beigās, patiesi apbrīnojamas būs tās jūtošās būtnes, kas ņems vērā šo Darmas stāstījumu, iegaumēs, lasīs un sapratīs to. Vēl vairāk, tās neiesaistīsies patības izšķiršanā, neiesaistīsies dzīvas būtnes izšķiršanā, personas izšķiršanā. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, jo pati par sevi tā, kas ir patības izšķiršana, jūtošas būtnes izšķiršana, dzīvas būtnes izšķiršana un personas izšķiršana, nav izšķiršana. Kāpēc tas ir tā? Tādēļ, ka budas bagavāni ir brīvi no jebkādas izšķiršanas.»

Tā viņš teica un Bagavāns atbildēja godājamajam Subhūti, «Subhūti, tā tas ir, tā tas ir. Pēc šīs sūtras izskaidrošanas apbrīnojamas būs tās jūtošās būtnes, kas ir bezbailīgas, nenobiedētas un kas nekļūs pārbiedētas. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo šo Tatāgatas mācīto, viņā pusē aizgājušo viedumu mācījuši neaptveramie budas bagavāni – tādējādi, to sauc «augstākais viņā pusē aizgājušais viedums.»

«Vēl vairāk, Subhūti, tā, kas pati par sevi ir Tatāgatas viņā pusē aizgājusi pacietība, nav aizgājusi viņā pusē. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo tad, kad Kalijūgas karalis nocirta manus locekļus, tobrīd manī neradās izšķiršana kā patībai, izšķiršana kā jūtošai būtnei, izšķiršana kā dzīvai būtnei, ne arī izšķiršana kā personai, un manī nebija vispār nekādas izšķiršanas, lai gan nebija arī neizšķiršanas. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, ja manī tobrīd būtu ataususi izšķiršana kā patībai, tobrīd būtu ataususi arī ļaunprātīgu nolūku izšķiršana. Ja būtu ataususi izšķiršana kā jūtošai būtnei, izšķiršana kā dzīvai būtnei, izšķiršana kā personai, tobrīd atāustu arī ļaunprātīgu nolūku izšķiršana.»

«Subhūti, ar gaišredzību es zinu, ka agrākos laikos, piecu simtu dzīvju garumā, es biju riši⁹, saukts par «Pacietības sludinātāju.»

9 Svēto apzīmējums Indijā. [Latviešu valodas tulka piezīme.]

Pat tad manī neatausa izšķiršana kā patībai, neatausa izšķiršana kā jūtošai būtnei, izšķiršana kā dzīvai būtnei, izšķiršana kā personai. Subhūti, tādējādi, dižajai būtnei bodisatvam, pilnībā atmetot jebkuru izšķiršanu, vajadzētu radīt nepārspējamās, nevainojami pabeigtās apgaismības prātu. Prātu vajadzētu radīt, nepastāvot formā. Prātu vajadzētu radīt, nepastāvot skaņā, smaržā, garšā, taustē vai parādībās. Prātu vajadzētu radīt, nepastāvot arī ne-parādībās. Prātu vajadzētu radīt, nekādi nepastāvot nekur. Kāpēc tas ir tā? Jo tā, kas pati par sevi ir pastāvēšana, nekur nepastāv. Tādējādi, Tatāgata mācīja, «Bodisatvam dāvanas jāsniedz nepastāvot.» «Vēl vairāk, Subhūti, bodisatvam šādā veidā pilnīgi jāsniedz dāvanas visu jūtošo būtņu labklājībai. Tomēr tā, kas pati par sevi ir izšķiršana kā jūtošai būtnei, ir neizšķiršana. Arī tie visi neeksistē, kurus Tatāgata mācīja, sakot, «visas jūtošas būtnes.» Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tas ir tāpēc, ka Tatāgata māca realitāti, māca patiesību, māca esošo, Tatāgata māca to, kas ir nekļūdīgs.»

«Vēl vairāk, Subhūti, darmai, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis vai rādījis, nav ne patiesības, ne arī nepatiesības. Subhūti, tas ir sekojoši, piemēram, ja redzošs cilvēks ieiet tumsā, viņš pilnīgi neko neredz. Līdzīgi būtu jāuzlūko bodisatva, kurš pilnībā atdod dāvanu, kaut kur iekrītot.»

«Subhūti, tas ir šādi, piemēram, rītausmā uzlecot saulei, redzošs cilvēks redz dažāda veida formas. Līdzīgi būtu jāuzlūko bodisatva, kurš pilnībā atdod dāvanu, nekur neiekrītot.»

«Vēl vairāk, Subhūti, Tatāgata zina tos dzimtas dēlus vai dzimtas meitas, kas ņem vērā šo Darmas stāstījumu, iegaumē, lasa, saprot un pareizi un pilnvērtīgi, detalizēti māca to citiem, Tatāgata viņus redz. Visas šīs jūtošās būtnes radīs neiedomājamu nopelnu apjomu.»

«Vēl vairāk, Subhūti, salīdzinot ar kādu vīrieti vai sievieti, kas rītausmā pilnībā atdod tik daudzus ķermeņus, cik smilšu graudiņu ir Gangas upē, pilnībā atdod arī dienas vidū un vakarā tik daudzus ķermeņus, cik smilšu graudiņu ir Gangas upē, šādā skaitā atdodot ķermeņus daudzu simtu tūkstošu desmitu miljonu simtu miljardu¹⁰ mūžību garumā – ja kāds, noklausoties šo Darmas stāstījumu, to nenoraida, ja viņi paši šādi rada daudz lielākus nopelnus, neaprēķināmus, neiedomājamus, vai gan nepieciešams pieminēt kādu, kas to pierakstījis ar burtiem, ņem to vērā, iegaumē, lasa, saprot un pareizi un pilnvērtīgi, detalizēti māca to citiem?»

10 Desmit miljonu un simt miljardu – parasts liela skaitļa apzīmējums sūtrās. [Angļu valodas tulka piezīme.]

«Vēl vairāk, Subhūti, šis Darmas stāstījums ir neiedomājams un nesalīdzināms. Šo Darmas stāstījumu Tatāgata mācīja to jūtošo būtņu labā, kas ir pareizi ienākuši augstākajā līdzeklī, to jūtošo būtņu labā, kas ir pareizi ienākuši labākajā līdzeklī. Tatāgata zina tos, kas ņem vērā šo Darmas stāstījumu, iegaumē, lasa, saprot un pareizi un pilnvērtīgi, detalizēti māca to citiem, Tatāgata viņus redz. Visas šīs jūtošās būtnes būs apveltītas ar neiedomājamu nopelnu apjomu, nesalīdzināmu, neizmērāmu un neierobežotu, visas šīs jūtošās būtnes balstīs uz pleciem manu apgaismību. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, šo Darmas stāstījumu nespēj saklausīt

tie, kas augstu vērtē maznozīmīgo, tie, kas redz patību, kas redz jūtošu būtņi, kas redz dzīvu būtņi, kas redz personu – viņi nespēj ņemt vērā, iegaumēt, lasīt un saprast, jo tas nav iespējams.»

«Vēl vairāk, Subhūti, jebkura vieta uz zemes, kur šī sūtra tiek mācīta, kļūs par dievu, cilvēku un pusdievu pielūgšanas cienīgu vietu. Šī vieta uz zemes kļūs par klanīšanās un apstaigāšanas cienīgu objektu. Šī vieta uz zemes kļūs kā svētnīca.»

«Subhūti, jebkurš dzimtas dēls vai dzimtas meita, kas ņems vērā šai līdzīgas sūtras vārdus, iegaumēs, lasīs un sapratīs, viņi tiks mocīti, viņi tiks intensīvi mocīti. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo visas šo būtņu veiktās iepriekšējo dzīvju netikumīgās darbības, kas nestu pārdzimšanas zemākās sfērās, esošās dzīves mocību rezultātā šīs iepriekšējo dzīvju netikumīgās darbības tiks attīrītas, un viņi sasniegs arī budas apgaismību.»

«Subhūti, es zinu ar gaišredzības palīdzību, ka agrākos laikos, vēl neskaitāmākās neskaitāmajās mūžībās, daudz tālāk viņā pusē nekā pat viņa puse attiecībā pret Tatāgatu, Arhatu, Nevainojami pabeigto Budu Dīpaņkaru, bija astoņdesmit četri simti tūkstoši miljonu desmiti miljardu simti budu, kurus es priecēju un, kad es biju iepriecējis, tad neuztraucu. Subhūti, no visa tā, ko es paveicu, iepriecinot un neuztraucot šos budas bagavānus, un nākotnes laikos, piecu simtu beigās, kādam ņemot vērā šo sūtru, iegaumējot, lasot un saprotot, Subhūti, salīdzinājumā ar šo nopelnu apjomu pirmais nopelnu apjoms nesasniedz pat simto daļu, tūkstošo daļu, simts tūkstošo daļu, nav pat vispār izsakāms skaitļos, mērījumos, aprēķinos, līdzībās, vienādībās vai salīdzinājumos.» «Subhūti, tajā laikā dzimtas dēli vai dzimtas meitas gūs tādu nopelnu apjomu daudzumu, ka, man izpaužot šo dzimtas dēlu vai meitu nopelnu apjomu, jūtošas būtnes paliktu trakas, sajuktu prātā.»

«Vēl vairāk, Subhūti, šim Darmas stāstījumam esot neiedomājamam, arī tā nobriešanai jābūt zināmai kā neiedomājamai.»

Tad godājamais Subhūti atbildēja Bagavānam, «Bagavān, kā vajadzētu pastāvēt, kā praktizēt, kā kontrolēt prātu kādam, kas pareizā veidā ienācis bodisatvas līdzeklī?»

Bagavāns teica, «Subhūti, kādam, kas pareizā veidā ienācis bodisatvas līdzeklī, vajadzētu radīt prātu, domājot šādi, «Es izraisīšu visu jūtošo būtņu aiziešanu pilnīgi viņpus bēdām nirvānas sfērā bez agregātu pārpalikuma. Lai arī šādi tika izraisīta jūtošo būtņu aiziešana pilnīgi viņpus bēdām, nav izraisīta nevienas jūtošas būtnes aiziešana pilnīgi viņpus bēdām. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tāpēc, ka, ja bodisatva iesaistās jūtošas būtnes izšķiršanā, viņš nav saucams par bodisatvu. Tāpat arī, ja viņš iesaistās personas izšķiršanā, viņš nav saucams par bodisatvu. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tāpēc, ka darma, kas tiek saukta «kāds, kas pareizi ienācis bodisatvas līdzeklī» nekādā veidā neeksistē.»

«Subhūti, ko tu domā par šo? Vai tā darma, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis no Tatāgatas Dīpaņkara, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, kaut kā eksistē?»

Tā viņš teica un godājamais Subhūti atbildēja Bagavānam, «Bagavān, tā darma, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis no Tatāgatas Dīpaņkara, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, nekādi neeksistē.»

Tā viņš teica un Bagavāns atbildēja godājamajam Subhūti, «Subhūti, tā tas ir. Tā tas ir, ka tā darma, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis no Tatāgatas Dīpaņkara, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, nekādi neeksistē. Subhūti, ja tā darma, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis, kaut kā vispār eksistētu, tad Tatāgata Dīpaņkara nebūtu man veicis pareģojumu, sakot, «Jaunais bramīn, nākotnes laikos tu kļūsi par Tatāgatu, Arhatu, Nevainojami pabeigto Budu sauktu par Šākjamuni.» Subhūti, tādējādi, tā kā tā darma, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, nekādi neeksistē, tādējādi Tatāgata Dīpaņkara veica man šo pareģojumu, sakot, «Jaunais bramīn, nākotnes laikos tu kļūsi par Tatāgatu, Arhatu, Nevainojami pabeigto Budu sauktu par Šākjamuni.» Kāpēc tas ir tā? Tādēļ, Subhūti, ka «Tatāgata» ir realitātes tādējādības apzīmējums.»

«Subhūti, ja kāds teiktu, «Tatāgata, Arhats, Nevainojami pabeigtais Buda atklāti un pilnīgi īstenojis nepārspējamo, nevainojamo un pilnīgo apgaismību,» viņa runa būtu kļūdaina. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo tā darma, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, nekādā veidā neeksistē. Subhūti, tai darmai, ko Tatāgata atklāti un pilnīgi īstenojis, nav ne patiesības, ne nepatiesības. Tādējādi, Tatāgata mācīja, «Visas darmas ir budas darmas.» Subhūti, «visas darmas» – tās visas ir ne-darvas. Tādējādi, ir teikts, ka «visas darvas ir budas darvas». Subhūti, tas ir šādi, piemēram, ar ķermeni apveltīts cilvēks, un šis ķermenis kļūva liels.»

Godājamais Subhūti atbildēja, «Bagavān, Tatāgata māca, ka tas nav ķermenis, Tatāgatam mācot, «ar ķermeni apveltīts cilvēks, un liels ķermenis.» Tādējādi, tiek teikts, «apveltīts ar ķermeni un liels ķermenis.»

Bagavāns teica, «Subhūti, tā tas ir, ja kāds bodisatva teiktu, «Es izraisīšu jūtošo būtņu aiziešanu pilnīgi viņpus bēdām,» viņu nevajadzētu saukt par bodisatvu. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, vai darma, ko sauc «bodisatva » vispār kaut kā eksistē?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tā neeksistē.» Bagavāns teica, «Subhūti, tādējādi, Tatāgata mācīja, ka «visas darmas ir bez jūtošas būtnes, bez dzīvas būtnes, bez personas.»

«Subhūti, ja kāds bodisatva teiktu, «Es aktualizēšu izkārtotus laukus», arī viņu vajadzētu izpaust līdzīgi. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tādēļ, ka izkārtotos laukus, ko sauc «izkārtoti lauki», Tatāgata mācījis kā neizkārtotus. Tādējādi, tie tiek saukti «izkārtoti lauki».

Subhūti, jebkurš bodisatva, kas novērtē darmas kā pašneesošas, sakot, «darmas ir pašneesošas», Tatāgata, Arhats, Nevainojami pabeigtais Buda izpauž viņu kā bodisatvu, ko sauc «bodisatva».

«Subhūti, ko tu domā par šo? Vai Tatāgatam ir miesiska acs?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā ir, Tatāgatam ir miesiska acs.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai Tatāgatam ir dievišķā acs?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā ir, Tatāgatam ir dievišķā acs.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai Tatāgatam ir vieduma acs?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā ir, Tatāgatam ir vieduma acs.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai Tatāgatam ir darmas acs?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā ir, Tatāgatam ir darmas acs.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai Tatāgatam ir budas acs?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā ir, Tatāgatam ir budas acs.»

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Ja būtu tik daudz Gangas upju, cik daudz ir smilšu graudiņu Gangas upē, un būtu tik daudz pasaulu sistēmu, cik daudz smilšu graudiņu tajās, vai šo pasaulu sistēmu būtu daudz?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā ir, šo pasaulu sistēmu būtu daudz.»

Bagavāns teica, «Subhūti, lai cik arī nebūtu jūtošo būtņu šajās pasaulu sistēmās, es pilnībā zinu viņu dažādo domu apziņas plūsmas. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo tā saucamā «apziņas plūsma» ir tas, ko Tatāgata māca kā ne-plūsma. Tādējādi tā tiek saukta «apziņas plūsma». Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo pagātnes apziņa nepastāv kā kaut kas novērojams, ne arī nākotnes apziņa pastāv kā kaut kas novērojams, ne arī tagadnes apziņa pastāv kā kaut kas novērojams.»

«Subhūti, ko tu domā par šo? Ja kāds sniegtu dāvanas, pilnībā piepildot šo pasaulu miljardu sistēmu ar septiņu veidu vērtslietām, kā tev šķiet, vai šis dzimtas dēls vai dzimtas meita šādi radītu milzīgu nopelnu apjomu?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, milzīgu.

Šugata, milzīgu.»

Bagavāns teica, «Subhūti, tā tas ir. Tā tas ir, šis dzimtas dēls vai dzimtas meita šādi radītu milzīgu nopelnu apjomu. Subhūti, ja nopelnu apjoms būtu nopelnu apjoms, tad Tatāgata nebūtu mācījis nopelnu apjomu sauktu «nopelnu apjoms».

«Subhūti, ko tu domā par šo? Vai kādu vajadzētu uzlūkot kā Tatāgatu, pateicoties pilnīgai formas ķermeņa sasniegšanai?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav, nevienu nevajadzētu uzlūkot kā Tatāgatu, pateicoties pilnīgai formas ķermeņa sasniegšanai. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, jo Tatāgata māca «pilnīgu formas ķermeņa sasniegšanu» kā to, kas nav pilnīga sasniegšana, tādējādi, tā tiek saukta «pilnīga formas ķermeņa sasniegšana».

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai kāds jāuzlūko kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm?» Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav, nevienu nevajadzētu uzlūkot kā Tatāgatu, pateicoties nevainojamām zīmēm. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, jo Tatāgata māca nevainojamas zīmes kā to, kas nav nevainojamas zīmes, tādējādi, tās tiek sauktas «nevainojamas zīmes».

Bagavāns teica, «Subhūti, ko tu domā par šo? Ja kāds domā, ka Tatāgata spriež, «es demonstrēju darmu», Subhūti, neuzlūko to šādi, jo darma, ko demonstrē Tatāgata, nekādi neeksistē. Subhūti, ja kāds teiktu, «Tatāgata demonstrē darmu», Subhūti, viņš noniecinātu mani kā neeksistējošu un nepareizi uztvertu. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo tā demonstrētā darma saukta «demonstrētā darma», uz kuru tiek norādīts, sakot «demonstrētā darma», nekādi neeksistē.»

Tad godājamais Subhūti teica Bagavānam, «Bagavān, vai nākotnes laikos būs kāda jūtoša būtne, kas skaidri ticēs, dzirdot šādas darmas kā šīs demonstrēšanu?»

Bagavāns teica, «Subhūti, nav jūtošu būtņu, ne arī nejūtošu būtņu. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, tā kā tā saucamās «jūtošas būtnes» Tatāgata mācījis kā nejūtošas būtnes, tādējādi tās tiek sauktas «jūtošas būtnes.»»

«Subhūti, ko tu domā par šo? Vai tā darma, ko atklāti un pilnīgi realizējis Tatāgata, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, kaut kā eksistē?»

Godājamais Subhūti atbildēja, «Bagavān, tā darma, ko atklāti un pilnīgi realizējis Tatāgata, nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība, nekādi neeksistē.»

Bagavāns teica, «Subhūti, tas tā ir, tas tā ir. Šajā gadījumā pat niecīgākā darma neeksistē un nav novērojama, tādējādi to sauc «nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība.»»

«Vēl vairāk, Subhūti, šī darma ir līdzvērtīga, jo šajā gadījumā nelīdzvērtība nekādi neeksistē, tādējādi to sauc «nepārspējamā, nevainojamā un pilnīgā apgaismība». Šo nepārspējamo, nevainojamo un pilnīgo apgaismību, kas līdzvērtīga patības neesamībai, bez jūtošas būtnes, bez dzīvas būtnes, bez personas, atklāti un pilnīgi īsteno caur visām tikumīgām darmām. Subhūti, tikumīgas darmas, sauktas «tikumīgas darmas», Tatāgata mācīja kā ne-darmas, tādējādi tās sauc «tikumīgas darmas.»»

«Vēl vairāk, Subhūti, salīdzinājumā ar kādu dzimtas dēlu vai dzimtas meitu, kas, savācot tik milzīgu septiņu vērtslietu kaudzi kā miljardos pasaulu pastāvošie kalnu karaļi, Šumeru kalni, izdālā to dāvanās, ja kāds, izmantojot pat tikai tik vien, kā šī viņā pusē aizgājušā vieduma vienu četru rindu pantu, mācītu to citiem, Subhūti, salīdzinājumā ar šo nopelnu apjomu pirmais nopelnu apjoms nesasniedz pat simto daļu, vispār nav salīdzināms.»

«Subhūti, ko tu domā par šo? Ja kāds domā, ka Tatāgata spriež, «Es atbrīvoju jūtošas būtnes,»

Subhūti, neuzlūko to tā. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo tās jūtošas būtnes, kuras Tatāgata atbrīvojis, nekādi nepastāv. Subhūti, ja Tatāgata atbrīvotu kādu jūtošo būtni, tā pati par sevi no Tatāgatas puses būtu tveršanās pie patības, tveršanās pie jūtošas būtnes, tveršanās pie dzīvas būtnes, tveršanās pie personas. Subhūti, tā saukto «tveršanos pie patības» Tatāgata mācījis kā ne-tveršanos, tomēr bērnišķīgas parastās būtnes to tver. Subhūti, tā sauktās «bērnišķīgās parastās būtnes» Tatāgata mācījis tikai kā ne-būtnes, tādējādi tās tiek sauktas «bērnišķīgas parastās būtnes.»» «Subhūti, ko tu domā par šo? Vai kādu jāuzlūko kā Tatāgatu, pateicoties nevainojamām zīmēm?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā nav, neviens netiek uzlūkots kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm.» Bagavāns teica, «Subhūti, tas tā ir, tas tā ir. Neviens netiek uzlūkots kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm. Subhūti, ja kāds tiktu uzlūkots kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm, pat pasaules valdnieks¹¹ būtu Tatāgata, tādējādi, neviens netiek uzlūkots kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm.»

11 Atbilst sanskrita terminam «čakravartin,» kas burtiski nozīmē «rata griezējs». Ar to tiek apzīmēts universāls monarhs, kura ratu riteņi pārvietojas visur. [Latviešu valodas tulka piezīme.]

Tad godājamais Subhūti teica Bagavānam, «Bagavān, kā es saprotu Bagavāna teiktā nozīmi, neviens netiek uzlūkots kā Tatāgata, pateicoties nevainojamām zīmēm.»

Tad tajā brīdī Bagavāns teica šādas vārsmas:

«Lai kas mani redz kā formu, lai kas mani zina kā skaņu, tas atmetot ir nepareizi iesaistījies, šīs būtnes mani neredz. Budas ir darmatā¹² uzlūkota, ceļveži ir darmakāija¹³. Tā kā darmatā nav izzināma, nav iespējams to izzināt.»

12 Sanskrita termins «darmatā» attiecas uz darmu dabu, uz parādību dabu. Šajā gadījumā tas attiecas uz parādību galējo dabu, ne tikai konvencionālo dabu vai doktrīnu. [Angļu valodas tulka piezīme.]

13 Darmakāija – «Darmas ķermenis» vai «Patiesības ķermenis», Mahājānas budismā viens no 3 Budas ķermeņiem. [Latviešu valodas tulka piezīme.]

«Subhūti, ko tu domā par šo? Ja kāds tveras pie domas, «Tatāgata, Arhats, Nevainojami pabeigtais Buda tāds ir, pateicoties nevainojamām zīmēm», Subhūti, tev nevajadzētu to tā uzlūkot, jo, Subhūti, Tatāgata, Arhats, Nevainojami pabeigtais Buda atklāti un pilnīgi nerealizē nepārspējamo, nevainojamo un pilnīgo apgaismību, pateicoties nevainojamām zīmēm.»

«Subhūti, ja kāds tveras pie domas, «Tie, kas pareizi ienākuši bodisatvas līdzeklī, apzīmējuši kādu darmu kā iznīcinātu vai iznīdētu,» to nevajadzētu šādi uzlūkot. Tie, kas pareizi ienākuši bodisatvas līdzeklī, nav apzīmējuši nevienu darmu kā iznīcinātu vai iznīdētu.»

«Vēl vairāk, Subhūti, salīdzinājumā ar kādu dzimtas dēlu vai dzimtas meitu, kas, pilnībā piepildot ar septiņu veidu vērtslietām tik daudzas pasaulu sistēmas, cik smilšu graudiņu Gangas upē, izdālā dāvanas, ja kāds bodisatva sasniedz atturību, ka darmas ir bez patības un neradītas, saistībā ar to radītais nopelnu apjoms būs daudz lielāks. Vēl vairāk, Subhūti, bodisatvam nevajadzētu gūt nopelnu apjomu.»

Godājamais Subhūti atbildēja, «Bagavān, vai bodisatvam nevajadzētu gūt nopelnu apjomu?» Bagavāns teica, «Subhūti, gūsti, nevis nepareizi tver, tādējādi, tiek teikts «gūsti.»»

«Subhūti, ja kāds saka, «Tatāgata nāk vai iet, stāv vai sēž, vai atguļas,» viņš nesaprot manis skaidroto nozīmi. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo «Tatāgata» («Tādējādi aizgājušais») nekur nedodas, ne arī ir atnācis no kaut kurienes, tādējādi, tiek teikts «Tatāgata, Arhats, Nevainojami pabeigtais Buda.»»

«Vēl vairāk, Subhūti, ja kāds dzimtas dēls vai dzimtas meita pārvērstu smalkākajiem atomiem līdzīga pulvera kopā tik daudzus zemes atomus, cik pastāv pasaulu miljardu sistēmā, tādā kā, piemēram, šī, Subhūti, ko tu domā par šo? Vai šī smalkāko atomu kopa būtu milzīga?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tas tā ir. Šī smalkāko atomu kopa būtu milzīga. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, ja reiz pastāvētu kopa, Bagavāns nebūtu teicis «smalkāko atomu kopa». Kāpēc tas ir tā? Jo šo Bagavāna mācīto «smalkāko atomu kopu» Tatāgata mācījis kā ne-kopu, tādējādi, tiek teikts «smalkākā atomu kopa». Šo Tatāgatas mācīto pasaulu miljardu sistēmu Tatāgata mācīja kā ne-sistēmu, tādējādi, tiek teikts «pasaulu miljardu sistēma». Kāpēc tas ir tā? Bagavān, ja reiz pastāvētu pasaulu sistēma, tā pati par sevi būtu tveršanās pie taustāmas lietas. Tatāgatas mācīto tveršanos pie taustāmas lietas Tatāgata mācīja kā ne-tveršanos, tādējādi tiek teikts, «tveršanās pie taustāmas lietas.»»

Bagavāns teica, «Subhūti, tveršanās pie taustāmas lietas pati par sevi ir vispārpieņemta paraža, šī darma nepastāv tā, kā tā tiek izpausta, tomēr pie tās tveras parastās, bērnišķīgās būtnes. Subhūti, ja kāds teiktu, «Tatāgata mācīja uzlūkot kā patībai, un Tatāgata mācīja uzlūkot kā jūtošai būtnei, uzlūkot kā dzīvai būtnei, uzlūkot kā personai,» Subhūti, vai tā būtu pareiza runa?»

Subhūti atbildēja, «Bagavān, tā nebūtu. Šugata, tā nebūtu. Kāpēc tas ir tā? Bagavān, jo Tatāgatas mācīto uzlūkošanu kā patībai Tatāgata mācīja kā neuzlūkošanu, tādējādi, tiek teikts «uzlūkot kā patībai.»»

Bagavāns teica, «Subhūti, tiem, kas pareizi ienākuši bodisatvas līdzeklī, vajadzētu zināt, vajadzētu uzlūkot, vajadzētu novērtēt visas darmas šādi, viņiem vajadzētu novērtēt šādi, neizšķirot neko kā darmu. Kāpēc tas ir tā? Subhūti, jo kaut kā izšķiršanu kā darmu sauktu «izšķirt kā darmu» Tatāgata mācījis kā neizšķiršanu, tādējādi, tiek teikts «izšķirt kā darmu.»»

«Vēl vairāk, Subhūti, salīdzinājumā ar kādu dižo būtni bodisatvu, kas, pilnībā piepildot neiedomājamu, neaprakstāmu skaitu pasaulu sistēmu ar septiņu veidu vērtslietām, izdāļā dāvanas, ja kāds dzimtas dēls vai dzimtas meita, izmantojot tikai tik vien, kā šī vieduma pilnveidošanas vienu četru rindu pantu, iegaumētu to vai lasītu, vai saprastu, vai pareizi un pilnvērtīgi, detalizēti mācītu to citiem, Subhūti, šādā veidā viņš radītu daudz lielāku nopelnu apjomu, neaprēķināmu, neiedomājamu.»

«Kā vajadzētu pareizi un pilnvērtīgi mācīt? Vienkārši, kā nepareizi un nepilnvērtīgi mācītu, tādējādi, tiek teikts «pareizi un pilnvērtīgi mācīt.»»

«Kā zvaigzni, vizuālu efektu, gaismekli, ilūziju, rasu, burbuli, sapni, zibeni un mākonī – uzlūko visu salikto šādi.»»

Kad Bagavāns bija šādi runājis, [kopienas] vecākais Subhūti, šie bodisatvas, četri mācekļu veidi – bikšu, bikšuni, upāsakas un upāsikas¹⁴ – un dievu, cilvēku, pusdievu, gandarvu¹⁵ pasaule ielīksmoti, augstu slavēja Bagavāna mācīto.

14 Bikšu un bikšuni ir pilnībā ordinēti mūki un mūķenes, upāsakas un upāsikas ir praktizētāji–laji, neordinēti vīrieši un sievietes, kas pieņēmuši laju solījumus uz visu dzīvi. [*Angļu valodas tulka piezīme.*]

15 Zema līmeņa dabas dievības hinduismā un budismā. [*Latviešu valodas tulka piezīme.*]

Cildenā Mahājānas sūtra par viņā pusē aizgājušo viedumu sauksa par Vadžras Griezni ir pabeigta.

Pēcvārds

Vadžras Griežņa sūtras angļu valodas tulkojums balstās uz tibetiešu Lhasa Žol tekstu, kas salīdzināts ar vairākām citām tibetiešu un sanskrita versijām. Sūtru angļu valodā 2002. gadā tulkoja God. Tultens Tsultrims, amerikāņu budistu mūks Džordžs Čurinofs (*George Churinoff*).

Tekstu latviešu valodā 2018. gadā tulkoja Helmūts Ancāns.